יום ב׳, י״ט בחשון תשס"ב (5 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מדברי התורה על פר' "וַיֵּרָא" שאותה קראנו בתורה בשבת:
[בראשית י"ח 1-12] **"וַיֵּרָא אליו ה' באלוני ממרא והוא (אברהם) יושב פתח האהל כחום היום. וישא עיניו וַיַּרְא, והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם..."** על כך אומר רש"י:
[מלאך] **אחד** [בא] לבשר את שרה (על שתלד בן), **ואחד** להפוך את סדום, **ואחד** לרפאות את אברהם (מברית המילה). שאין מלאך אחד עושה שתי שליחויות... ורפאל, שריפא את אברהם, הלך משם להציל את לוט (מהפיכת סדום ועמורה).
כאשר עלה הגאון רבי שלמה קלוגר ז"ל על כסא הרבנות בברוד (שביוגוסלביה של היום), נתכבד עוד ביום הראשון בסנדקאות. כשהגיע למקום הברית שמע, כי אבי הילד מוטל גוסס ר"ל; ומנהג היה בברוד, כי במקרה כזה (לא עלינו), היו מעכבים את ברית המילה עד לאחר פטירתו של האב, כדי לקרוא לילד בשם אביו (לפי מנהג אשכנז שאינם קוראים לילד על שם מי שעוד חי). אולם, רבי שלמה קלוגר ציווה לאסוף חיש-מהר מניין יהודים ולמול את התינוק. הדבר נעשה מיד, ולאחר מכן קם האב מחוליו והבריא לגמרי! מובן, כי כל העיר רעשה ותססה בקשר למופת זה.
אותה שעה, אמר רבי קלוגר כי הוא למד לנהוג כך מתוך הרש"י שהזכרנו לעיל. שכן לכאורה קשה, כלום חסרים היו מלאכים בשמיים כדי לשלוח מלאך מיוחד להציל את לוט, ששליחותו זו נמסרה לאותו מלאך שבא לרפא את אברהם? אלא מסתבר, שזכותו של לוט לא היתה כה גדולה, עד כדי לשלוח מלאך מיוחד להצלתו, ולפיכך חייב היה הדבר להתרחש בדרך-אגב, על-ידי מלאך שכבר נשלח בין כה וכה בשליחות לרפא את אברהם. אף אני – אמר רבי שלמה קלוגר – חשבתי כך. מן הסתם, הרי דנים עכשיו בשמיים את אבי הילד ואפשר שאין בידו זכויות במידה מספקת כדי לשלוח במיוחד את אליהו ולהחיש לו רפואה שלמה. לפיכך, ציוויתי למול חיש-מהר את הילד, שאז בוודאי יבוא אליהו לברית המילה (כמו שהוא חייב לעשות), ודרך-אגב יביא כבר גם רפואה שלמה לאב החולה... [מעיינה של תורה]

§§§

עוד וועדה קבעה עכשיו כי לא נחטפו ילדי תימן, ואנו נזכרים כי בימים אלה (בט"ו בחשון תש"י [1949-5710]) הותר לפרשום כי מבצע העלאת יהודי תימן – "**מרבד הקסמים**" – מגיע לסיומו. במהלך המבצע, עלו כחמישים אלף מיהודי תימן! ראשי השבטים הערביים קיבלו 50 דולר לגולגולת על מנת לאפשר הגעת היהודים לשטח החסות הבריטי בעדן שבתימן. הפליטים היהודים הגיעו לעדן ערומים וחסרי כל ובאפיסת כוחות ממסע התלאות מן הכפרים ועד לפתח המטוס. מטוסי תובלה בריטיים ואמריקניים הוכשרו למבצע; הם עשו את דרכם מלוד לעדן והביאו עימם מידי יום מאות עולים. לטובת העולים, נערך בארץ מבצע התרמה "מפעל כסות חורף לעולי המזרח התיכון".
בפי יהודי תימן נקראה עליה זו "**ביאת המשיח**" והמטוסים כונו "**כנפי נשרים**" על-פי הכתוב בספר שמות: [י"ט 4] **"אתם רְאיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי"** במבצע זה עלו רוב יהודי תימן. בשנים האחרונות עזבו/עוזבים את תימן אחרוני היהודים שם – מיעוטם לקהילות חרדיות בארה"ב ורובם לארץ. ["זמן.מקום"]

"...עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]
יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!
הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל